

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

21 octombrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte - Petru Ursache,

judecătorii - Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Barbaroșie Eugenia în numele inculpatului Sula Tudor, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Strășeni din 03 noiembrie 2014, și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 aprilie 2015, în cauza penală în privința lui

Sula Tudor Iacob, născut la 28.02.1960,
originar și domiciliat în s. Sireți, r-nul
Strășeni.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 31.01.2014 - 03.11.2014;

Instanța de apel: 28.11.2014 - 02.04.2015;

Instanța de recurs: 01.07.2015 - 21.10.2015.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 03.11.2014, Sula Tudor a fost condamnat:

- în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal, la amendă în mărime de 600 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani;

- în baza art. 349 alin.(1) Cod penal, la amendă în mărime de 500 unități convenționale.

Conform art. 84 alin. (1), (2) Cod penal i-a fost stabilit pentru concurs de infracțiuni prin cumularea parțială a pedepselor stabilite, pedeapsa definitivă amendă în mărime de 700 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, la 25.09.2013, inculpatul Sula Tudor, în jurul orei 02⁰⁰, în timp ce se deplasa la volanul automobilului de model „SEAT Inca”, cu n/î ST AT 035, pe una din străzile s. Șireți, r-nul Strășeni, a fost somat de către colaboratorii IP Strășeni să stopeze, însă, inculpatul ignorând solicitarea acestora, intenționat nu a stopat și s-a deplasat în continuare, pînă la domiciliul său din s. Șireți, r-nul Strășeni, unde fiind ajuns din urmă, în stradă, lîngă domiciliul său și fiind suspectat de către colaboratorii de

poliție că se află în stare de ebrietate, i s-a solicitat să fie supus testării alcoolscoapice, însă inculpatul Sula Tudor, încălcând prevederile pct. 11 lit. j) și pct. 14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere, a manifestat un comportament neadecvat, intenționat s-a împotrivit și a refuzat categoric să se supună cerințelor legitime ale colaboratorilor de poliție.

Tot el, în aceleași circumstanțe, concomitent cu acțiunile sale ilegale, manifestate prin refuzul și împotrivirea de a fi supus testării alcoolscoapice și/sau examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, urmărind scopul sistării activității de serviciu a colaboratorilor de poliție, care în acel moment își îndeplineau obligațiunile de serviciu, nu s-a supus cerințelor legale a acestora și în vederea realizării scopului său infracțional, numindu-i cu cuvinte necenzurate a opus rezistență colaboratorilor de poliție Miron Nicolae, Rădvan Roman și Panuș Victor, manifestată prin împingerea, lovirea și amenințarea cu vătămarea integrității corporale a acestora, moment în care a intervenit feciorul acestuia, Sula Sergiu, care urmărind același scop infracțional, i-a aplicat colaboratorului de poliție Miron Nicolae o lovitură cu pumnul în regiunea capului, după care, luând o țeava din metal și numindu-i cu cuvintele necenzurate și amenințându-i, s-a apropiat de colaboratorii de poliție încercând să-i lovească cu acea țeava din metal pe Miron Nicolae și Panuș Victor, însă nu a reușit deoarece aceștia s-au ferit.

În același moment din ograda gospodăriei sale a ieșit inculpatul Sula Tudor, care având în mână un cuțit, în mod demonstrativ a încercat să-l lovească cu acesta pe colaboratorul de poliție Panuș Victor, însă nu a reușit din motivul intervenirii colaboratorului de poliție Miron Nicolae.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Barbaroșie Eugenia în interesele inculpatului Sula Tudor, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a inculpatului pe motiv că în acțiunile acestuia nu sunt elementele constitutive ale infracțiunii.

În argumentarea apelului avocatul a invocat că:

- declarațiile invocate de către colaboratorii organelor de drept sunt în contradicție cu declarațiile făcute de martorul Untdelemn V.;

- colaboratorii de poliție au violat proprietatea inculpatului, intrând fără permisiunea acestuia pe teritoriul ogrăzii sale, aplicând forță fizică și psihică asupra inculpatului și l-au scos din ograda sa;

- colaboratorii de poliție au recurs la un tratament degradant și inuman prin aplicarea forței fizice și recurgerea la presiuni psihice față de inculpat, nu i-au cerut ultimului, întîi de toate benevol să permită accesul pe proprietatea privată a acestuia;

- nu sunt clare motivele din care colaboratorii de poliție, care au sosit imediat și cei veniți ulterior, nu au ridicat cuțitul și țeava metalică cu care susțin că inculpatul și unul dintre martori i-au amenințat cu aplicarea violenței;

4. Prin decizia Curții de Apel Chișinău, din 02 aprilie 2015, a fost respins ca nefondat apelul declarat, și menținută fără modificări hotărârea contestată.

5. În motivarea soluției, instanța de apel a statuat că motivele invocate în apel, cât privește nevinovăția inculpatului Sula Tudor în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) și 349 alin. (1) Cod penal, au fost obiect de studiu la cercetarea judecătorească în instanța de fond, care s-a petrecut sub toate aspectele, complet și obiectiv, prin prisma principiului contradictorialității și nemijlocirii.

Totodată, instanța de apel a concluzionat că instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe, prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării și just a adoptat o sentință de condamnare în privința inculpatului Sula Tudor.

Instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale, privind administrarea probelor.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) și 349 alin. (1) Cod Penal, instanța de apel a apreciat-o ca o metodă de apărare și un drept al acestuia de a nu se autoincrimina, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat, nu poate fi urmărită penal pentru depunerea declarațiilor intenționat false, decât în cazurile expres prevăzute de lege.

Argumentele inculpatului, prin care pledează nevinovat, nu și-au găsit confirmare atât în instanța de fond, cât și în instanța de apel. Fapta săvârșită de inculpatul Sula Tudor a fost dovedită prin declarațiile părților vătămate și a martorilor.

Instanța de apel a dat o apreciere critică declarațiilor inculpatului Sula Tudor, precum că el nu a fost stopat de către colaboratorii serviciului de patrulare și nu era în stare de ebrietate, iar în momentul când a parcat automobilul în gospodăria sa nu avea obligație de a prezenta actele la control sau de a trece testarea alcoolscoptică, deoarece acestea au fost combătute întru totul prin probele prezentate instanței de judecată.

La fel, din aceleași considerente instanța de apel a apreciat critic și declarațiile martorilor Sula Sofia, Moisei Natalia și Untdelemn Victoria.

Privitor la pedeapsa stabilită inculpatului, instanța de apel a conchis că prima instanță a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, de personalitatea inculpatului, de circumstanțele care agravează și atenuază pedeapsa, efectele lor prevăzute de art. 76-78 Cod penal.

6. Împotriva hotărîrilor nominalizate, a declarat recurs ordinar avocatul Barbaroșie Eugenia, în numele inculpatului, care, invocînd temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora și dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului ordinar, autorul invocă argumente similare cu cele indicate în apelul declarat în numele inculpatului.

6.1. Acuzatorul a depus referință asupra recursului declarat, considerînd că urmează a fi respins ca inadmisibil, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Recurentul invocă drept temei prevederile art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, iar potrivit acestei norme, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara o eroare de drept, comisă de aceasta, atunci cînd *faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

În scopul aplicării corecte a prevederilor legale enunțate vine practica judiciară stabilită potrivit căreia *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Reieșind din prevederile legale și practica judiciară constantă, Colegiul penal reține că pentru verificarea existenței temeiului, prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, instanța de recurs trebuie să țină seama de fapta săvîrșită, așa cum aceasta a fost stabilită de către instanța de apel, dar va supune unui control riguros încadrarea juridică a faptelor stabilite, verificînd dacă acestea au fost încadrate corect potrivit normei penale.

În speța dată, inculpatul Sula T. a fost pus sub învinuire de către organul de urmărire penală în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal, cu indicii calificativi - *refuzul, împotrivirea sau eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscoptică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, și art. 349 alin. (1) Cod penal, cu indicii calificativi - amenințarea cu moartea, cu vătămarea integrității corporale sau a sănătății, săvîrșită asupra unei persoane cu funcție de răspundere, în scopul sistării activității ei de serviciu.*

Instanța de fond examinînd cauza în procedură generală, l-a condamnat pe Sula T. la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale, cu privarea dreptului de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, pe primul capăt de învinuire, și respectiv 500 unități convenționale, pentru al doilea capăt de învinuire.

Conform art. 84 alin. (1), (2) Cod penal i-a fost stabilit pentru concurs de infracțiuni, prin cumularea parțială a pedepselor stabilite, pedeapsa definitivă - amendă în mărime de 700 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

Instanța de recurs consideră că instanțele inferioare, apreciind probele expuse din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării, conform propriei convingeri, formate în rezultatul examinării sub toate aspectele, în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, au considerat vinovăția inculpatului Sula T. în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264¹ alin. (3) și de art. 349 alin. (1) Cod penal, pe deplin dovedită.

Astfel, în contextul celor menționate mai sus, Colegiul penal constată că acțiunile inculpatului Sula T. corect au fost încadrate în dispoziția art. 264¹ alin. (3) și art. 349 alin. (1) Cod penal, deoarece probele la care fac trimitere instanțele inferioare și puse la baza sentinței, și deciziei, sunt certe pentru a face concluzia incontestabilă că inculpatul *intenționat a refuzat, adică s-a împotrivit de la testarea alcoolscoptică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei și intenționat a amenințat cu vătămarea integrității corporale și a sănătății persoanele cu funcții de răspundere, în scopul sistării activității de serviciu ale acestora.*

Argumentele inculpatului prin care pledează nevinovat nu și-au găsit confirmare, atât în instanța de fond, cât și în instanța de apel. Fapta săvârșită de inculpatul Sula T. a fost dovedită prin declarațiile părților vătămate și a martorilor.

Din cele menționate mai sus, instanța de recurs conchide, că instanța de apel și-a motivat soluția, privind menținerea sentinței atacate, cu respectarea prevederilor legale, argumentare expusă în pct. 5. al prezentei decizii, pe care Colegiul penal o acceptă, ca fiind una corespunzătoare probelor dosarului.

Referitor la argumentele apărării, precum că colaboratorii de poliție au recurs la un tratament degradant și inuman, prin aplicarea forței fizice și presiunilor psihice față de inculpat, instanța de recurs le respinge, pe motiv că acestea contravin materialelor cauzei. Or, la cauză nu este anexată vreo plîngere din partea ultimului către autoritățile de resort, care ar confirma pretențiile inculpatului în acest sens.

Mai mult ca atât, instanța de recurs evidențiază că conținutul recursului este identic cu cererea de apel și ține de starea de fapt, exprimînd dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, fapt ce nu este prevăzut în art. 427 Cod de procedură penală, ca temei pentru recurs.

Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărîrea atacată este legală și întemeiată.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide, că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale, prescrise la art. 414-418 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar declarat urmează a fi respins ca inadmisibil.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de către avocatul Barbaroșie Eugenia, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Barbaroșie Eugenia în numele inculpatului Sula Tudor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, din 02 aprilie 2015, în cauza penală în privința lui *Sula Tudor Iacob*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral, la 13 noiembrie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti